

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Черних Андрія Федоровича
щодо офіційного тлумачення положень
пунктів 1, 2 частини другої статті 7 Закону України
«Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»
у системному зв'язку зі статтею 4 цього закону

м. Київ
11 березня 2015 року
№ 11-у/2015

Справа № 2-13/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича — доповідача,

розглянув на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Черних Андрія Федоровича щодо офіційного тлумачення положень пунктів 1, 2 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 22 жовтня 1993 року № 3551–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425) зі змінами у системному зв'язку зі статтею 4 цього закону.

Заслухавши суддю-доповідача Шишкіна В. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В :

1. Громадянин Черних А. Ф. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пунктів 1, 2 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 22 жовтня 1993 року № 3551–XII зі змінами (далі — Закон) у системному зв'язку зі статтею 4 цього закону стосовно роз'яснення понять «виконання службових обов'язків» та «виконання інших обов'язків військової служби» в аспекті такого питання: чи є участь у бойових діях або перебування на фронті чи у складі діючої армії необхідною умовою для визнання інвалідом війни на підставі пункту 1 або пункту 2 частини другої статті 7 Закону особи, яка проходила службу у Збройних Силах України чи будь-якому військовому формуванні та стала інвалідом внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час виконання обов'язків військової служби (службових обов'язків).

Автор клопотання вважає, що суди України неоднозначно застосовували вказані положення Закону щодо військовослужбовців, які отримали інвалідність у мирний час, виконуючи обов'язки військової служби. За його твердженням, в одному випадку суди загальної юрисдикції, застосовуючи положення частини другої статті 7 Закону, виходять з того, що для встановлення статусу інваліда війни необхідно підтвердити участь особи у бойових діях або факт її перебування на фронті, в іншому — суди не пов'язують право надання військовослужбовцю статусу інваліда війни з перебуванням на фронті чи участю у бойових діях.

Стверджуючи про неоднозначне застосування судами України положень пунктів 1, 2 частини другої статті 7 Закону, Черних А. Ф. надав копії постанови Слов'янського міськрайонного суду Донецької області від 27 квітня 2012 року, ухвали Донецького апеляційного адміністративного суду від 30 травня 2012 року, ухвали Вищого адміністративного суду України від 30 травня 2013 року, постанови Верховного Суду України від 6 листопада 2013 року у справах, в яких він був стороною, а також копії судових рішень, постановлених у справах інших осіб.

На думку автора клопотання, неоднозначне застосування судами України положень пунктів 1, 2 частини другої статті 7 Закону призвело до порушення його права на соціальний захист (стаття 46 Конституції України) та принципу рівності усіх громадян перед законом (стаття 24 Конституції України).

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 3 березня 2015 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно зі статтею 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування

положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Конституційний Суд України в Ухвалі від 12 травня 2010 року № 31-у/2010 наголосив, що під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України необхідно розуміти різне застосування одних і тих же норм правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин.

З долучених до конституційного звернення копій судових рішень вбачається, що суди України застосовували різні положення Закону до встановлених ними фактичних обставин справи. У судових рішеннях у справі, в якій автор клопотання був стороною, суди керувалися положеннями пункту 1 частини другої статті 7 Закону, а в рішеннях, постановлених у справах інших осіб, — положеннями пункту 2 частини другої статті 7 Закону.

Таким чином, Черних А. Ф. не навів фактів неоднозначного застосування судами України одних і тих самих норм права за однакових юридично значимих обставин і не додержав вимог пункту 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

ухвалив :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Черних Андрія Федоровича щодо офіційного тлумачення положень пунктів 1, 2 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 22 жовтня 1993 року № 3551–XII зі змінами у системному зв'язку зі статтею 4 цього закону на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ